

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 38/2023
02.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљених Лазара Милосављевића, Звонка Милетића и АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. КЗ и других, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Лазара Милосављевића, адвоката Небојше Симића, и браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Бојанића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 12/20 од 15.03.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 479/22 од 07.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 02.02.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Лазара Милосављевића, адвоката Небојше Симића, и браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Бојанића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 12/20 од 15.03.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 479/22 од 07.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К 12/20 од 15.03.2022. године, у ставу првом и другом, окривљени Лазар Милосављевић и окривљени Звонко Милетић оглашени су кривим због по једног кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по три године, у коју ће се окривљеном Лазару Милосављевићу урачунати време проведено у притвору од 16.12.2017. године до 30.01.2018. године, а окривљеном Звонку Милетићу време проведено у притвору од 19.01.2018. године до 19.10.2018. године, док је у ставу трећем, окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износе од по 10.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, као и остале трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. На основу члана 91. и 92. КЗ од окривљених је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом и то: од окривљеног Лазара Милосављевића новац у износу од 434.320,00 динара, од окривљеног Звонка Милетића новац у укупном износу од 2.480.000,00

динара, и од окривљеног АА новац у износу од 420.000,00 динара, а на основу члана 93. став 2. КЗ одређено је да оштећени ББ из ..., може захтевати намирење из одузете имовинске масе у року од три месеца од сазнања за пресуду, а најдаље у року од три године од правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 479/22 од 07.10.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини, окривљених Лазара Милосављевића, Звонка Милетића и АА и њихових бранилаца, и пресуда Вишег суда у Јагодини К 12/20 од 15.03.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

- бранилац окривљеног Лазара Милосављевића, адвокат Небојша Симић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд, усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљене ослободити од оптужбе или укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду;

- бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Бојанић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП и повреде закона из члана 16. и 68. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд, усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтеви за заштиту законитости су неосновани.

Бранилац окривљеног Лазара Милосављевића, адвокат Небојша Симић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да у радњама за које је окривљени правноснажно осуђен нема елемената кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. КЗ нити било ког другог кривичног дела, већ се ради о грађанскоправном односу.

Кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 1. КЗ („Службени гласник РС“ број 94/16, који се примењује од 01.03.2018. године) чини одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету, уколико тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела.

Квалификовани облик овог кривичног дела из става 3. истог члана, постојаће ако вредност прибављене имовинске користи прелази износ од 1.500.000,00 динара.

Из изреке побијане првостепене пресуде произлази да је окривљени Лазар Милосављевић у временском периоду од јуна 2017. године до 31.07.2017. године, у Поповцу, у стању урачунљивости, свестан свога дела и његове забрањености, чије извршење је хтео, као одговорно лице, власник и директор привредног друштва „TLT International“ доо Поповац, искоришћавањем свог положаја и овлашћења и прекорачењем граница својих овлашћења, прибавио себи и другом противправну имовинску корист чија вредност прелази износ од 1.500.000,00 динара, на штету привредног субјекта у износу од 28.000 евра, на тај начин што је преко сајта AgroserversRU објавио понуду за продају воћа, преко ког сајта га је контактирао оштећени ББ, одговорно лице предузећа „...“, са седиштем у ...-... и са окривљеним као продавцем закључио уговор о пословној сарадњи број 001/17 од 01.07.2017. године, на основу ког уговора и испостављених фактура од стране окривљеног је оштећени 10.07.2017. године на девизни рачун окривљеног који је наведен у изреци пресуде, извршио уплату 28.000 евра на име куповине 20 тона смрзнуте вишње по цени од 1,4 евра/1 kg, која је требало да буде испоручена у року од 5 дана од уплате међутим, окривљени смрзнуту вишњу није испоручио, није имао намеру да је испоручи и није предузео било коју радњу да уговорену количину воћа испоручи, већ је најпре уплаћени износ од 28.000 евра конвертовао у динаре (3.354.400,00 динара) и одмах наредног дана 11.07.2017. године, преко пословне банке извршио пренос и то: износа од 2.500.080,00 динара на рачун предузећа „...“ доо Београд, који је наведен у изреци, у сврху наводног откупа смрзнуте вишње од тог предузећа, и износ од 420.000,00 динара на рачун предузећа „...“ доо Крежбинац, који је наведен у изреци, на име наводног превоза смрзнуте вишње купцу у ..., и на тај начин, описаним симулованим правним пословима, наведеним предузећима прибавио противправну имовинску корист у претходно наведеним износима, и прибавио себи противправну корист у износу од 434,320,00 динара, наневши тако оштећеном штету у износу од 28.000 евра (3.354.400,00 динара).

Према налажењу Врховног касационог суда, у изреци побијане првостепене пресуде, наведена су сва законска обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени Лазар Милосављевић оглашен кривим, како објективна обележја, која се односе на радњу извршења која се у конкретном случају састоји у томе што је окривљени као одговорно лице привредног друштва „TLT International“ доо Поповац, искоришћавањем свог положаја и овлашћења и прекорачењем граница својих овлашћења, себи и привредним друштвима „...“ доо Београд и „...“ доо Крежбинац, прибавио противправну имовинску корист чија вредност прелази износ од 1.500.000,00 динара, што је последица и квалификаторна околност кривичног дела из члана 227. став 3. у вези става 1. КЗ, тако и субјективна обележја која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног за извршење дела, који укључује и свест о забрањености дела.

Сходно наведеном, а имајући у виду да се у радњама окривљеног Лазара Милосављевића, описаним у ставу првом изреке првостепене пресуде, стичу сва законска обележја кривичног дела за које је оглашен кривим и да је према окривљеном правилно примењен кривични закон, Врховни касациони суд оцењује као неосноване наводе захтева за заштиту законитости његовог браниоца, адвоката Небојше Симића, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) КЗ.

Бранилац окривљеног Лазара Милосављевића, адвокат Небојша Симић, и окривљеног АА, адвокат Драган Бојанић, захтеве за заштиту законитости подносе због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП истицањем да суд није решио предмет оптужбе јер је из изреке првостепенe пресуде изоставио наводе оптужнице „па како је цена била повољнија од тржишне, то је навело оштећеног да закључи уговор о пословној сарадњи са окривљеним као продавцем број 001/17 од 01.07.2017. године“.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, постоји уколико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, па се о овој битној повреди одредаба кривичног поступка може говорити само када суд у пресуди није одлучио о некој тачки оптужбе, односно уколико није донео одлуку о неком кривичном делу које је окривљеном стављено на терет, што овде није случај, па се неосновано захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљених Лазара Милосављевића и АА, истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП.

Према томе, Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених, оцењује као неосноване, а како су исти истичани и у поступку по редовном правном леку, то овај суд, прихватајући разлоге дате на страни 4, у ставу четвртог образложења пресуде другостепеног суда, као довољне, аргументоване и јасне, на ове разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

У преосталим наводима захтева бранилац окривљеног Лазара Милосављевића, адвокат Небојша Симић, наводи да је изрека пресуде противречна разлозима пресуде, да о чињеницама које су предмет доказивања нису дати разлози, односно да су дати разлози нејасни и противречни и да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде и доказа. Бранилац окривљеног Лазара Милосављевића, у захтеву полемиче са чињеничним закључцима нижестепених судова, налазећи да су погрешни и донети супротно одредбама члана 16. и 419. ЗКП.

Из изложених навода, по оцени Врховног касационог суда, произилази да бранилац окривљеног Лазара Милосављевића, адвокат Небојша Симић, у изнетом делу суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП и повреду закона члана 16. и 419. ЗКП. Међутим, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, повреда закона из члана 440. ЗКП, повреда закона члана 419. ЗКП, као ни повреде закона члана 16. и 68. ЗКП, због којих бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Бојанић, подноси захтев, не представљају разлоге због којих је окривљенима дозвољено подношење овог ванредног правног лека преко бранилаца, па се Врховни касациони суд у оцену ових навода није упуштао.

Из свих изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтеве одбио као неосноване.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић